

Τα Εισόδια της Θεοτόκου
21 Νοεμβρίου, 2020

Ε
Ζ
Α
Γ
Ρ
Α
Μ
Μ
Α
Γ
Ι
Α
Σ
Ε
Ζ
Α

Αγαπητέ μου Ενορίτη,

Ήλθε ο καιρός της αυτοεξέτασης. Της εμβάθυνσης. Τον είναι μας τη
βυθομέτρηση. Για να δούμε πού στεκόμαστε επιτέλους.

Το μεγάλο μας λάθος; Αυτό στο οποίο η εποχή μας μας ωθεί;

«Να είμαστε οι θριαμβευτές της προόδου. Τον πολιτισμού μας. Αλλά
και οι... ναυαγοί της αγάπης».

Σταθερό σημάδι ελπίδας δεν είναι ορατό κανένα. Ίσως κάποιος
Προμηθέας την έκλεψε αφήνοντάς μας μόνους.

Πού τη βρίσκουμε λοιπόν;

Στις αγορές να ψάξουμε;

Στα μουσεία μήπως;

Στης ψυχαγωγίας τους τόπους;

Μα, μέχρι τώρα, εκεί ψάχνοντας τη βοήθη κανείς;

Αν ναι, ποιο το χρώμα της; Το σκώμμα; Το μέγεθός της;

Μέσα στις μυστηριακές σπηλιές της βαθειάς νυκτερινής υπόκρουσης,
το άγγελμα, αδιόρατα φως, ακούγεται. Αστέρια προαναγγάζουν.

Ένα μήνυμα κωδικοποιημένο. Και ημερεύει το χάος.

Κι είναι πανηγυρικά τα προσκλητήριά Του.

Τη συμφιλίωση με όλα κηρύττει.

Το αγαθό, το μέγα και θαυμαστό, την αγάπη Του σκορπά παντού.

Τούτο το φως την Άνοιξη προοικονομίζει. Νέκταρ γλυκύτητας αιώνιας
κερνά.

Ουρανούς ανέφελους προϋποθέτει.

Παναθρώπινες εκλάμψεις καρδιών και διανοιών εξακτινώνει.

Μήπως λοιπόν είναι η ευκαιρία μας τούτη; Για να δούμε...

Υπάρχει υλικό μέσα μας, που δεν το διαθέσαμε για Εκείνον; Αλλά και
τον διπλανό; Ξέμεινε τίποτα;

Ο Χριστός μας καλεί. Εμείς δεν καλούμε.

Να Τον ακολουθήσουμε ζητά. Όχι να προσηγηθούμε.

Στη γη, όταν ήταν σωματικά, δεν αρνήθηκε τις ευθύνες Του.

Ήπια το ποτήριό Του μέχρι τέλους. Και την τελευταία σταγόνα.

Τελειώνει σ' εμάς όμως το μυστήριο, που πρέπει και την καρδιά του άλλου να κτυπήσει;

Η Χάρη Του ασφαλώς λειτουργεί για την οικονόμηση. Εκτός...

Μήπως, τελικά, εμείς βραδύνουμε το έργο της Βασιλείας του Θεού;

Μήπως εντρεπίζουμε τις μεγάλες μέρες τα σπίτια μας και όχι τις καρδιές μας;

Ή ρίχνουμε, πέφτουμε μάλλον, νυσταλέοι στους κόλπους κάποιου άτυχου (πλασματικού πάντα) πεπρωμένου;

Επαναφέραμε δηλ. αυτές τις παλιές, ανόητες καταστάσεις (πεπρωμένα κλπ.) ξεσηκώνοντας το χρονοντούλαπο;

Το εντύχημα είναι ότι υπάρχουν κι οι σταθμοί. Και γι' αυτούς ο Χριστός μερίμνησε.

Γιορτάζουμε λοιπόν σήμερα την Είσοδο της Παναγίας στον Ναό.

Περίλαμπρο το γεγονός.

Έτσι το αντιμετωπίζουμε λοιπόν;

Ή αρκούμαστε να το προσπεράσουμε;

Μα, μας δίνει μηνύματα. Νύξεις. Συγκυρίες. Και αφορμές.

Κι έχει τόσα να μας πει.

Βασικό σημείο. Και όχι μόνο. Η εμπιστοσύνη της Παναγίας στο Θεό.

Ερωτήσεις, απορίες, αμφιβολίες περιττεύουν.

Και γίνεται το όργανο της Χάρης του Θεού.

Παίρνουμε το μήνυμα άραγε;

Με την αγάπη μου,

Ο ιερέας

της ενορίας σου

Γ. Α. Γ. Ειρήνης